

Negentig jaar (muziek: Mes Emmerdes – Charles Aznavour)

Je kijkt haar aan zij blijft staan
en laat jou in de waan
dat op een dag tegenslag
niet meer zal bestaan
viert tot die tijd
zonder spijt
iedere feestelijkheid
Paula hier, Paula daar, Paula negentig jaar

Een optimist die zeer beslist
de zonnestralen uit de vijver vist
die met een lach maar met gezag
zich van je zielerorsels vergewist
geïnteresseerd
goed gecoiffeerd
zeldzaam gedisciplineerd
Paula hier, Paula daar, Paula negentig jaar

Wie kreeg er nooit een kaartje of een brief
geschreven uit het hart oprecht en lief
aandachtig en in stijl geformuleerd
gebeiteld in schoonschrift gekalligrafeerd

Zij denkt niet zwart zij denkt niet wit
ze ziet de wereld die daartussen zit
niet goed of fout niet zoet of zout
gezond verstand is waarop zij vertrouwt
geen haat en nijd
geen rottigheid
zo spaart zij de kool en de geit
Paula hier, Paula daar, Paula negentig jaar

En is ze moe van het gedoe
dan doet zij er terstond het zwijgen toe
niet buitengaats pas op de plaats
en voor de rest even gewoon houdoe!
dan met beleid
terug in de strijd
alomtegenwoordig en steeds bij de tijd
Paula hier, Paula daar, Paula negentig jaar

Gesterkt door een groot en goed geloof
en af en toe gewoon Oost-Indisch doof
ja, Paula is een tikkie eigenwijs
maar dat ooit bekennen nee, dat voor geen prijs

Zo teerbemind dit zondagskind
dat met de eeuwigheid de strijd aanbindt
natuurgetrouw, een mooie vrouw
die ons de weg wijst in dit labyrint
we heffen het glas
en proosten *en masse*
op dat wat gaat komen én dat wat was
Paula hier, Paula daar, Paula negentig jaar

We heffen het glas
en proosten *en masse*
op dat wat gaat komen én dat wat was
Paula hier, Paula daar, Paula negentig jaar

(Liedtekst©Floris Sartorius)